

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. N^o 191.

Ellevte Session.

58de Møde.

Torsdagen den 8de Marts Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Almestad (forts.): Det er et Land, der lige fra Middeldalderen har været det meest opdyrkede Land i hele Europa; det havde i Middeldalderen den største Agerdyrkning, den største Industri, de største Stæder, Communer og Communalfrihed; som noget Sted fandtes; de havde Stæder, som vare saa rige, at, hvilket er bekendt nok, Dronningen af Frankrig, da hun kom ind i deres Forsamling — det var i det 13de Aarhundrede — sagde: Jeg troede at være den eneste Dronning, men jeg seer mig her omkring af „Hundreder“, saa rigt vare de flanderste Koner klædt. Dette var i Brügge, som ligger i Vest-Flandern. Hvorledes nu Flandern kan være saa rigt paa Heder, forstaaer jeg, som sagt, ikke. Men saaledes gaaer det, naar man forelsker sig i et Land, kan man ikke see Andet end Fortrin der, hvor den nøgterne Forstand ikke kan finde et eneste Fortrin. Den Jernbane, som er foreslaaet af Fleertallet, vil nu søge hen til de Egne, som det danske Folk ikke har villet søge hen til, men har skyet; den søger hen til Hebeegnene, hvor Folket ikke har villet komme. Den vil gjøre det Samme, som skete i det forrige Aarhundrede, da man hentede tydske Colonister her til Landet, for at opdyrke Heberne. Nu skal Jernbanen gjøre det Samme, men det skeer ikke. Den ærede Rigsdagsmand hittede, der kommer mange flere Folk og mange flere Varer paa denne Jernbane, og det sagde

han, kan jeg bevise. Der er 10 Mile ind i Landet, og naar denne Jernbane kommer og skærer alle Veie over, da vil der, saaledes tænker han sig det, komme Byer og Handelspladser langs med Banen der, hvor den skærer Hovedveiene. Landet vil blive opdyrket og Varer ville blive førte paa Banen, og Folk, som komme til Stationerne, ville blive førte mod Nord og Syd. Men Saadant skeer ikke. Det ligger i Varernes Natur, at det, som de trænge til, er saameget som muligt at benytte Landet som den billigste Veie for at komme videre; det er Varer, som ikke kunne taale at benytte Jernbanen; derpaa have vi tilstrækkelige Exempler fra andre Stæder, hvor der gaaer Jernbaner igjennem de ypperligste Kornlande i Verden; men see, om det er muligt for disse Producter at være Omkostningerne paa denne Veie; nei, det, det gjælder om, er at komme saa hurtigt som muligt til Kysten. — Der er en ganske mærkelig Forsjæl paa, hvad den ærede Ordfører sagde igaar og hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Aants 2den Valgfreds (Tscherning) gjorde gjældende idag. Den ærede Ordfører sagde igaar: Vi skal ikke forbinde Stæderne paa Østkysten med hverandre; hvad har Aarhus og Randers med hinanden at gjøre? Men Tinget er den, at vi skal trække Folk til Byerne Vest fra. Det kan være rigtigt; men hvad er Conseqventsen deraf? Det er den Opfattelse, som tidligere er bleven gjort gjældende af Rigsdagsmanden for Holbek Aants 2den Valgfreds (Tscherning), men navnlig igaar af den ærede Ordfører, nemlig at vi skulle bedække Sylland med Baner, som gaae paa tværs, ligesom Baand om et Menneste. Jeg